

La Declaració Universal dels Drets Humans, reconeguda per l'ONU el 10 de desembre de 1948, va convidar a tots els Estats i organitzacions a batejar cada deu de desembre com el Dia dels Drets Humans. Sota el lema que aboca la mateixa convenció "Els nostres Drets. Les nostres llibertats. Sempre" **apel·lem a les administracions, i la societat en general, a reconèixer els drets de totes les persones –i garantir-ne el seu exercici en igualtat d'oportunitats –, i en especial, els drets dels infants i adolescents, que inclou necessàriament el dels infants i adolescents amb discapacitat física i/o orgànica, els quals massa sovint són vulnerats.** És per això, que fem una crida a aplicar els principis d'igualtat, no discriminació i autonomia, enfocaments pels què es regeix ECOM.

Avui, **10 de desembre Dia Internacional dels Drets Humans**, és un dia més de treball per a la defensa i acompliment dels drets de totes les persones. Tanmateix, ens aturem per convidar-vos a reflexionar sobre quina és la situació dels nostres infants i adolescents, la llavor de futur de la nostra societat, i quines són les passes a seguir per garantir les llibertats fonamentals en igualtat de condicions amb la resta de nens i nenes.

Perquè els seus drets no són cap favor, i reclamar-los és la nostra tasca, com a entitat i com a societat. Així, en aquesta línia, des d'ECOM fem públic el següent manifest:

MANIFEST

PEL DRET A DECIDIR I PARTICIPAR DELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB DISCAPACITAT FÍSICA I/O ORGÀNICA

En primera persona!

Els infants i adolescents amb discapacitat física i/o orgànica són éssers amb veu pròpia.

La societat sovint abasta qüestions que els interpel·len de manera directa sense tenir en compte les seves opinions, perspectives o idees. Les seves oportunitats de participació activa en els processos socials són reduïdes i cal que, com a societat, reflexionem de manera profunda per canviar la concepció proteccionista que encara avui segueix arrelada a la nostra societat sobre el nen i la nena amb discapacitat, que el percep com algú a qui la seva incapacitat i indefensió el fa mereixedor d'una especial i constant protecció. I reivindicar que malgrat tinguin una discapacitat, i siguin menors d'edat, són subjectes de drets, amb capacitat de decidir i participar.

Són moltes encara les barreres actitudinals, culturals, la manca d'accessibilitat i d'ajustaments raonables en tots els àmbits que fan molt difícil que els infants i adolescents amb discapacitat física i/o orgànica siguin escoltats i puguin decidir i participar, i viure en igualtat de condicions amb la resta de la societat, i la resta de nens i nenes.

Des d'ECOM, apel·lem a un canvi de mirada, on l'infant sigui al centre, i la discapacitat una característica més de la seva condició. I a treballar conjuntament per reclamar a les administracions un entorn accessible per a tothom, on els infants se sentin còmodes, no discriminats, i capaces per poder fer tot allò que volen i desitgen com a infants. I també que s'estableixin els mitjans necessaris i que se'ls proporcionin l'assistència necessària perquè puguin exercitar el seu dret a decidir i participar d'acord a la seva edat i maduresa, així com per poder-se desenvolupar amb la màxima autonomia.

El dret a ser escoltats, a decidir i participar és independent del tipus o del grau de discapacitat que tinguin els infants, inclús els qui tenen discapacitats profundes en són posseïdors i tenen el dret també a rebre el suport necessari per tal que puguin expressar les seves decisions i desitjos. Així els hi reconeix l'**article 7** de la [Convenció dels Drets de les Persones amb Discapacitat](#), que també contempla la protecció de l'interès superior de l'infant; igual com ho fa la [Convenció sobre els Drets de l'Infant](#), on també es reconeix als infants el dret a expressar-se lliurement i a rebre i compartir informació; i la seva capacitat d'influir en la presa de decisions rellevants per a ells, de compartir les seves opinions i, per tant, de participar com a actors de canvi.

Cada individu té dret a construir la seva pròpia vida i a decidir en cada moment què vol. Apel·lem a les famílies perquè eduquin als seus fills, ja des de petits, des de l'empoderament, acompanyant-los, ajudant-los i permetent-los que gradualment –d'acord a la seva edat i capacitat– puguin anar prenent decisions sobre les seves vides i les qüestions que els afecten per que puguin fer efectiu el seu dret a l'autodeterminació, i a escollir i fer un camí d'acord als seus desitjos. Aquest aprenentatge des de petits serà la clau perquè de grans puguin liderar i tenir un projecte de vida propi.

Sol·licitem també a les Administracions Públiques, perquè és la seva obligació, que en l'esfera de les seves respectives competències, promoguin les condicions per assegurar que la participació dels infants i adolescents amb discapacitat física i/o orgànica sigui real i efectiva. D'igual manera, les convoquem a que promoguin la seva presència permanentment en els òrgans de les Administracions Públiques, de caràcter participatiu i consultiu, les funcions dels quals estiguin directament relacionades amb matèries que tinguin incidència en esferes d'interès preferent per a persones amb discapacitat i les seves famílies. Ells són les fonts més autoritzades d'informació sobre el que ells mateixos volen i necessiten.

Davant el clima d'incertesa socioeconòmica, i donada l'especial vulnerabilitat de la infància amb discapacitat física i/o orgànica no podem deixar de demanar a les Administracions que s'atenguin les especials necessitats d'aquests infants en totes les mesures i polítiques que s'adoptin. I també que s'empari les seves famílies perquè puguin acompanyar els seus fills i filles a desenvolupar-se com a éssers autònoms, oferint-los mesures i suports que facilitin la conciliació de la vida familiar i laboral, la consecució d'una efectiva atenció primerenca, la inclusió de l'infant en la vida comunitària i educativa, i la seva participació dins la comunitat en igualtat de condicions.

Les famílies necessiten informació i guia sobre els drets dels seus fills i filles, procediments, autoritats competents i accés a ajuda financera i humana que les permeti fer front a les seves vides quotidianes, i a la sobrecàrrega que suporten en tenir cura d'un infant amb discapacitat i als sobrecostos que l'atenció a la discapacitat suposa.

Tenir un marc legislatiu que advoqui per la plena inclusió dels infants amb discapacitat és cabdal per garantir el principal dret d'igualtat però si les lleis no es doten de pressupostos i de voluntat política per fer-los efectius no podem avançar. És el cas del Decret 150/2017, sobre l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu, el desplegament del qual està generant un espai de desconfiança i desesperança entre les famílies i entitats. La inacció del govern comporta constantment la vulneració de drets i llibertats. Cal inversió i una bona gestió dels recursos materials i humans, i formació dels professionals educadors en matèria de diversitat i educació inclusiva. Si volem avançar cap a una societat inclusiva cal apostar amb fermesa i seriositat per una educació inclusiva. L'escola inclusiva és beneficiosa per a tothom i és una eina fonamental per reduir i acabar amb el fracàs escolar. Conviure amb la diferència fa camí cap a la inclusió. La inclusió comença a l'escola!

I no ens podem oblidar d'un altre dret fonamental per als infants, el lleure. Els infants amb discapacitat tenen el dret i han de tenir l'oportunitat de jugar i conviure entre iguals i poder gaudir en igualtat de condicions dels espais públics, els parcs i la via pública; així com accedir a recintes tancats com cinemes, teatres, poliesportius, etc. Queda molt camí per fer per un lleure veritablement inclusiu. Per a un infant jugar i gaudir és un dret fonamental i és d'obligat compliment garantir-los-el.

Fer efectiva la inclusió dels infants amb discapacitat física i/o orgànica és una qüestió de drets humans.

Si apostem per l'ara, garantim futur, i el futur és de tots i totes.